

Trinn 1 er ferdig: "Når kommer rettssaken om AMS-målerne?"

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 27.09.2019

Den 23. september var Trinn 1 av innsamlingsaksjonen "Vi tar smart-målerne for retten" slutt. Vi har samlet inn 602 000 NOK av et mål på 1 million. Og nå blir vi spurt om når den, eller de, bebudede rettssakene om AMS-målerne kommer. Folk er selvsagt utålmodige, slik f.eks. plakaten til Sol Skram på Facebook nylig viser.

Saken er alvorlig nok til at den burde kommet for retten så raskt som mulig: Vi kjenner mange historier om folk som er blitt varig el-overfølsomme etter at AMS-måleren kom i hus, og folk som har måttet flytte fra sine hjem fordi de blir så dårlige av naboenes "smart"-målere. Du finner historiene rundt omkring i Facebook-grupper, og du finner dem [HER](#). (De må samles, så [send meg din!](#)) Likevel har det ikke blitt noen sak om dette. . Mønsteret er det samme som vi kjenner fra andre land - Australia, Frankrike, England, USA, Tyskland. Og vi vet at symptomene faller sammen med mikrobølgesyndromet ([bloggpost 8.1.2019](#)).

Aksjonens Trinn 1 skulle ta for seg stengningstrusler og helse. Målet var å få bort stengningstruslene mot dem som ikke vil skifte målere, og skape aksept for at miljø og helse er relevant nektingsgrunn.

Men likevel er ingen sak reist ennå. Her får du svaret på hvorfor:

Siden 2016 har vi vært i samtaler med advokater om hvordan saken kan angripes rettslig. Rådet er entydig: - *Ikke gå til sak på helseargumentet før du vet du vinner! En dommer er prisgitt ekspertene, og i mangel av egen kunnskap vil det være de som har autoritet - altså definisjonsmakten - på sin side, som dommeren vil lytte til. Da får myndighetene oftest gjennomslag for sitt syn, selv om du vet at de ikke har rett.*

I praksis sier advokatene at det er DSA som vil bli lyttet til - selv om vi som setter oss grundig inn i saken, ser at DSAs argumenter hviler på sandgrunn. Det er derfor alle rettssaker om skader fra EMF i Norge hittil, i Trygderetten såvel som i andre rettsinstanser, er tapt: Dommeren stoler på Strålevernet i mangel av andre autoriteter, og leger og forskere som har vitnet har ikke vært tøffe nok, ikke kunnskapsrike nok og ikke like freidige i retten som saksbehandlerne fra Strålevernet. Og juristene har ikke kunnet nok om stråling og strålevern til å se hvor de kunne angripe.

Vi må derfor arbeide med andre redskaper:

Vi må svekke DSAs definisjonsmakt ved å vise at DSAs budskap om grenseverdier og



Mange er utålmodige og venter på en rettssak: Her en plakat av Sol Skram på Facebook.

helsevirkninger ganske enkelt er feil, at skadebildet er tydelig og solid påvist, og at DSAs kilder ganske enkelt er uetterrettelige. Og det må selvsagt skje på saklig og vitenskapelig etterrettelig og solid vis, slik at det står for saklig kritikk. Med en tilvekst på rundt 10 nye fagartikler per uke som viser at DSAs kilder ikke leverer kvalitet, men snarere juks, er det ikke så vanskelig. Vi gjør det bit for bit, og vi forklarer hvorfor og hvordan DSA tar feil - ikke minst her på denne bloggen. Og vi gjør det gjennom dokumentasjon som er forståelig for jurister og andre som ikke er medisinere. Det siste tilskuddet er den nye boka «**5G og vår trådløse virkelighet – høyt spill med helse og miljø**» (som du nå kan lese mer om og forhåndsbestille [HER](#)). Den bør bli lesestoff i helsevesenet.

Dessuten er det advokatenes råd at **jussen** må utvikles: Den er for svak på miljøområdet - både her til lands og i andre land. **Føre-var-prinsippet** respekteres ikke i praksis, og det er for vanskelig å vinne fram i en rettssak på det grunnlaget, selv om prinsippet er grunnlovsfestet. På dette området - EMF og miljøjuss - skulle vi gjerne hatt 10 - 20 doktorgradsoppgaver i gang. Det har vi dessverre ikke. Men vi har nettopp fått den omfattende [danske juridiske utredningen om 5G](#), som er tydelig nok, og som baserer seg på hva forskningen sier om helse- og miljøskader. Den finner du også i boka.

Det medisinske fagmiljøet må også opplyses. Helsevesenet gjør ikke noen brukbar jobb her, men underkaster seg (det ikke-eksisterende) fagmiljøet i DSA. I går holdt jeg på invitasjon et 45-minutters foredrag for 10 leger under lunsjen på en privat klinikk. De kjente til problemet, og de lærte mye nytt. Samme dag ble det besluttet at klinikken skulle ta inn bøkene "**Smartmålerne, jussen og helsa**" og "**Den usynlige regnbuen - historien om elektrisiteten og livet**" for salg til pasienter i likhet med enkelte kostholds bøker o.l.. Slik må det bygges kunnskap, stein for stein, både hos helsepersonell og pasienter.

Også disse legene trodde at de ikke kunne skrive ut **legeattester** mot AMS-målere. Nå vet de bedre:

Helsedirektoratet [ga i april 2018 leger instruks](#) om ikke å utstede attester som sier at pasienten blir syk av AMS-målere: To juridiske vurderinger (fra advokatene Erling Grimstad og Hugo Matre) og flere klagesaker kritiserer dette påbudet og hevder at det ganske enkelt er ulovlig. *Dette forbudet er svært lett å omgå*: Helsedirektoratet har jo slett ikke nedlagt noe forbud mot å skrive ut attester på at folk blir syke av WiFi, mobiler, el.l. og så skrive at pasienten derfor heller ikke bør eksponeres for AMS-målere. Men det er en nyanse som visstnok har gått de fleste leger hus forbi.

Feil som er gjort i forvaltningen knyttet til håndteringen av AMS-innføringen, er under angrep gjennom flere **klagesaker**: Det er billigere, skaper ikke presedens i samme grad, og skal ikke behandles av en dommer som lytter til forvaltningen:

Det gjelder f.eks. Helsedirektoratets påbud for å beskytte AMS-prosjektet. En av dem har nå vært til behandling i snart *ni måneder*. Det forteller at det er en vanskelig sak for forvaltningen - fordi den avdekker at "Bermuda-trianglet" NVE-OED-Hdir har gjort grove saksbehandlingsfeil og vært uforsiktige nok til å basere seg på DSAs uetterretteligheter. Se klagen her: [Rasmussens klage til NVE 23.01.2019 fra Schjødt](#). Denne klagesaken krever ganske enkelt en oppvask i systemet. Rasmussen venter nå på at den skal behandles skikkelig.

Det gjelder også klagen til OED over gebyrene, slik som Solvår Werenskiolds klage nylig, også den fra advokat Schjødt AS, og som jeg har oppfordret andre til å bruke som modell for egen klage, hva enten du har fått fritak selv, eller skulle ønske du hadde fått ([bloggpost 23.09.2019](#)).

Vi har også forsøkt å få til en **rettslig prøving** av om strømnetselskapene har lov til å (true med å) **stenge strømmen** hos folk som nekter utskifting av måler. Vi har forsøkt å få dette til gjennom midlertidige forføyninger, begrunnet i at lovgrunnlaget ikke er rett. Men det har ikke ført fram: I alle sakene vi har gått inn i, har strømselskapene trukket seg for å unngå at konflikten havner i retten og lovgrunnlaget vurderes. Noen avklaring ønsker heller ikke **NHO**, som **Energi Norge** er del av. De vil heller at det skal være uklart, slik at nettselskapene kan fortsette og presse kundene.

Vi har også noen andre aktiviteter på gang for å bygge opp jussen, men de kan vi ikke gå ut med ennå.

Underveis i denne prosessen har vi gjennom kontakter vi har, stadig fått vite at **nettselskapene** har "begynt å forstå tegninga", selv om de ikke vil innrømme det: De forstår at det er realiteter at noen får akutte helseplager av disse senderne. Men de er bekymret for de økonomiske konsekvensene og skjuler seg bak NVE, som selvsagt hele veien har visst at løsningene måtte bli trådløse og peker på Helsedirektoratet som peker på DSA som både sier "*Vi har ingen medisinsk kompetanse!*", "*Strålingen er langt under grenseverdiene!*" og "*Denne strålingen er så svak at den kan umulig skade.*"

På sikt går saken rette vei. Men mens dette møysommelige arbeidet pågår, blir en del mennesker som dyr akutt syke, og andre vil bli det over tid. Det er ganske enkelt forutsigbart utfra forskningslitteraturen og utfra erfaringene. Det er tragisk, men slik er det. Vi skulle derfor gjerne hatt en langt raskere vei til målet. Med mer penger kunne vi selvsagt gjort mer, men vi må klare oss med den pengesekken vi har fått inn.

Å gå til sak nå, slik Sol Skram med tegningen på Facebook mener vi burde, ville også krevd at vi hadde en million eller tre ekstra, for hver gang vi vant, ville motparten anket til høyere rettsinstans. Det har vi ikke. Vi var derfor nødt til å råde Jeanette i Sandefjord til å trekke sin sak om gebyrer mot Skagerak Energi Nett, fordi verken hun eller vi kunne finansiert saken videre. Advokatenes klare advarsel var at om vi skulle tape, ville det sette arbeidet langt tilbake, og uansett ville gebyrsaken måtte føres på ny når nye forskrifter foreligger.

Vurderingen er altså at det heller ikke er noe å vinne på å skynde fram en sak før NVE skriver om forskriften. Tvert om. Nå under arbeidene kan den påvirkes med klagesaker og ved å bringe fram fakta. Når forskriften er til høring, kan den kommenteres. Kommentarer skal vurderes. Når forskriften er ferdig, kan lovligheten testes.

Arbeidet pågår altså, og det kommer flere slag etterhvert. Aksjonens Trinn 2 er i praksis alt i gang med gebyrklagen. I øyeblikket har over 800 lastet ned klagemalen som er å finne i [bloggpost 23.09.2019](#), men det er plass til langt flere klager i OEDs arkiver. Hva vi klarer å få til, er også avhengig av hva vi får av midler. Men det får vi komme tilbake til når vi åpner for Trinn 2.

Einar Flydal, den 27. september 2019